

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217219647
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4217219647.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v spore žalobcu: R. X., nar. X.XX.XXXX, bytom R. 3, Q., v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084824A, Trenčianska Teplá, IČO: 51147688 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti zmlúv, o určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov a o zaplatenie sumy vo výške 4.930,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/241/2017-180 zo dňa 9. októbra 2018, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ktorým súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov (2.), výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.930,74 eura (3.), ako aj výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu o určenie, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.11.2014 sú neplatné pre početné neprijateľné podmienky v zmluve zamietol (I). Ďalším výrokom súd určil, že úvery medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.9.2014 a úvery medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.11.2014 sú bezúročné a bez poplatkov (II). Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4.930,74 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (III). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 9 ods. 1,2, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 44 ods. 1,2, § 52 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania zistil, že základom zmluvného vzťahu medzi stranami sporu bola Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, resp. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktoré žalobca podpísal 2.9.2014 a zástupca žalovaného ich podpísal dňa 5.9.2014. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že strany sporu podpísali aj Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, resp. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, a to žalobca dňa 18.11.2014 a zástupca žalovaného dňa 24.11.2014. Podľa 5. časti týchto tlačív, označenej ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR, žalobca mal za účelom zariadenia domácnosti žiadať o úver vo výške 1.500 eur, so splatnosťou 42 a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 47,43 eura. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť (t.j. úver

+ úroky za celú dobu čerpania úveru) bola označená sumou 2.142,06 eura, predpokladaná RPMN za úver 26,17% a ročná úroková sadzba úveru 18,08%. Priemerná RPMN za úver bola označená údajom 44,06 %, poplatok za poskytnutie revolvingu vo výške 150 eur.

1.2 Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) v časti údajov o RPMN. Poukázal na to, že podľa bodu 5 tlačív Žiadostí žalovaného vyplnených žalobcom dňa 2.9.2014 mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17% a po poskytnutí revolvingu vo výške 26,17%, avšak podľa žalovaného (bod 6. zmluvy) bola RPMN za úver „len“ vo výške 26,06% a po poskytnutí revolvingu vo výške 26,06%. Obdobne tak bolo aj v tlačivách Žiadostí žalovaného vyplnených žalobcom dňa 18.11.2014, keď podľa ich 5. bodu mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17% a po poskytnutí revolvingu vo výške 26,17%, avšak podľa žalovaného (bod 6. zmluvy) bola RPMN za úver „len“ vo výške 25,80% a po poskytnutí revolvingu vo výške 25,80%. Uviedol, že všetky štyri prijatia návrhov žalobcu na uzavretie zmlúv žalovaným obsahujú zmeny v časti RPMN, a tak sú novým návrhom s poukazom na § 44 ods. 2 OZ, najmä keď údaj o RPMN je podstatnou náležitosťou písomnej úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2015). Súd konštatoval, že žalovaný ani nepreukázal, že by žalobca akceptoval jeho (štyri nové) návrhy zmlúv z bodu 6. všetkých 4 tlačív.

1.3 V odôvodnení rozhodnutia poukázal aj na to, že dve oznámenie žalovaného ako veriteľa z 5.9.2014 o schválení úveru, resp. z 24.11.2014 sú taktiež len (novými) jednostrannými návrhmi na uzavretie zmluvy, keď oproti údajom návrhov zmluvy žalobcu obsahujú nielen zmeny RPMN za úver a za revolving, ale aj rozšírenie v časti splatnosti, či už prvej, či poslednej splátky úveru, v časti termínu splatnosti splátok. Súd prvej inštancie dôvodil, že pokiaľ žalovaný v konaní nepreukázal doručenie vyjadrení písomného súhlasu žalobcu s návrhom zmlúv predložených žalovaným ako veriteľom podľa § 46 ods. 2 OZ, potom nepreukázal uzavretie písomných úverových zmlúv medzi ním a žalobcom, najmä keď s poukazom na § 44 ods. 1 OZ je zmluva uzavretá (až) okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Považoval bez významu, že ročná percentuálna miera nákladov sa vypočíta podľa rovnice z prílohy 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase, keď sa zmluva uzatvára. Mlčanie žalobcu alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú (písomné) prijatie návrhu zmluvy. Dodal, že ak žalovaný umožnil žalobcovi čerpať peňažné prostriedky bez písomne uzavretých úverových zmlúv (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.), s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. sú poskytnuté spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov, ako to súd s poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 137 písm. d/ CSP určil v druhom výroku rozsudku. Z dôvodu absencie písomných zmlúv v I. výroku rozsudku súd zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere pre žalobcom tvrdené, avšak nepreukázané, početné neprijateľné podmienky.

1.3 Súd prvej inštancie tiež uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi boli poskytnuté štyri úvery po 1.500 eur a nebolo ani sporné, že žalovaný započítal so sumami úveru poplatky za poskytnutie úveru po 150 eur z každej úverovej istiny, preto žalovaný žalobcovi poskytol vo všetkých 4 prípadoch len sumy po 1.350 eur. Tiež považoval za sporné, že žalovaný popri mesačnej splátke úveru vo výške po 47,43 eura požadoval na základe Dohody o poskytnutí služby, aj pravidelnú mesačnú úhradu odplaty vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru, zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, v dôsledku čoho mal žalobca platiť vo všetkých 4 prípadoch mesačnú splátku po 81,99 eura (47,43 eur + 2,56% z 1.350 eur = 47,43 + 34,56 = 81,99). Dohodu o poskytnutí služby považoval tiež za spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na to, že paušálna mesačná odplata vo výške po 2,56% zo sumy schváleného úveru (34,56 eur mesačne) podľa štyroch Dohôd o poskytovaní služby, je zmluvné dojednanie, ktoré v skutočnosti neposkytuje dlžníkovi - žalobcovi reálne protiplnenie, a preto takéto dojednanie je spotrebiteľovi vnútené bez toho, aby mohol jeho obsah nejakým spôsobom modifikovať, alebo vylúčiť, ak chce, aby mu bol poskytnutý žiadaný úver. Dodal, že odplatu za uzavretie Dohody musí spotrebiteľ - dlžník platiť pravidelne mesačne, bez ohľadu na to, či je „dobrovoľná“ služba žalovaného žalobcovi poskytnutá alebo nie, resp. bez ohľadu na to, aby vôbec bolo isté, že v budúcnosti žalobca túto tzv. službu využije. Konštatoval, že táto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov tohto právneho vzťahu v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatná. Súd uzavrel, že z uvedeného je zrejmé, že to nebol žalobca, ktorý prejavil vôľu uzavrieť takúto Dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), a preto takýto úkon je neplatný podľa § 39 OZ. Všetky štyri Dohody o poskytnutí služby boli aj v danom prípade uzatvorené na predtlačenom formulári žalovaného v čase procesu uzatvárania zmlúv o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto

dojednania v zmysle § 53 ods. 2 OZ. Preto povinnosť zaplatiť mesačne odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru, zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, je neprijateľnou podmienkou, ktorá s poukazom na § 53 ods. 5 OZ je neplatnou.

1.4 S poukazom na to súd prvej inštancie konštatoval, že plnením žalobcu žalovanému na oba bezúročné a bezpoplatkové úvery čerpané 8. septembra bez právneho dôvodu nad sumu 1.350 eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ vo výške po 1.355,67 eura (2.705,67 - 1.350 = 1.355,67). Pokiaľ žalobca podľa tvrdení v žalobe, ktoré žalovaný nerozporoval uhradil žalovanému po 2.459,70 eura na oba bezúročné a bezpoplatkové úvery čerpané dňa 25.11.2014 vo výške po 1.350 eur, tak plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu nad sumu 1.350 eur došlo na strane žalovaného v súvislosti s oboma úvermi čerpanými 25.11.2014 k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ vo výške po 1.109,70 eura (2.459,70 - 1.350 = 1.109,70). S poukazom na uvedené dôvody súd prvej inštancie s poukazom na § 451 ods. 1, 2 OZ, žalobe vyhovel aj v časti vydania bezdôvodného obohatenia a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 4.930,74 eura. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že v spore s 3 nárokmi bol žalobca len čiastočne úspešný, a to keď bol úspešný v 2 nárokoch (66,66%), pričom jeho neúspech v časti určenia neplatnosti zmlúv je úspechom žalovaného (33,33%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Súd tak žalobcovi priznal 33,33% nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie v časti výrokov II., III, IV namietajúc záver súdu prvej inštancie, že nedošlo k dohode o výške RPMN, ktorý záver je v rozpore so zákonom a v zmysle platného právneho stavu nemôže mať za následok, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Dôvodil tým, že určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka, pričom podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Poukázal tiež na skutočnosť, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy, čo vyplýva zo znenia § 11 ods. 1 b) zákona č. 129/2010 Z.z. Ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy potom by citované zákonné ustanovenia (osobitne pod písmenom b) nemalo žiadny právny význam. Ďalej uviedol, že tretím dôvodom, pre ktorý je záver súdu o neuzavretí zmluvy z dôvodu nedosiahnutia dohody nesprávnym, súvisí so samotným údajom RPMN. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Žalovaný zdôraznil, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu, čo vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju (§ 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z.z.). Ak by mal byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone. Dodal, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedených skutočností tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov, pretože RPMN nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanému plnú náhradu trov konania.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že aj napriek názoru súdu, že ide o zmluvy neplatné je možné tiež aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch a posúdiť zmluvy za bezúročné a bez poplatkov na základe chýbajúcich náležitostí, ktorými sú bez pochyby nesprávna alebo chýbajúca RPMN, termín konečnej splatnosti úveru (deň, mesiac a rok). Uviedol, že v zákone je jasne definované aj čo všetko musí byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a ak tak dodávateľ nekoná (RPMN je uvedené nesprávne), znamená to, že je úver zo zákona bezúročný pre nesprávne uvedené RPMN. Žalobca zastal názor, že Dohody o poskytnutí služieb sú z hľadiska odmien a odplaty neudržateľné a je potrebné ich vyhlásiť za neplatné, nakoľko by spôsobovali majetkový prospech pre žalovaného bez právneho dôvodu na základe odplaty, ktorá odporuje dobrým mravom. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi trovy konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že

odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil v napadnutých vyhovujúcich výrokoch (II., III) a výroku o trovách konania (IV).

5. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 6.9.2017 žalobca žiadal, aby súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.9.2014 a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.11.2014 sú neplatné pre početné neprijateľné podmienky v zmluve. Ďalej žiadal určiť, že úvery medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.9.2014 a úvery medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.11.2014 sú bezúročné a bez poplatkov. Nakoniec žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť sumy vo výške dvakrát po 1.355,67 eura, resp. dvakrát po 1.109,70 eura. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 5.9.2014 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX a dňa 24.11.2014 uzavrel zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedených zmlúv mu mali byť poskytnuté finančné prostriedky po 1.500 eur (4 x), no v skutočnosti mu boli poskytnuté finančné prostriedky po 1.350 eur (4 x). Predmetné zmluvy o revolvingovom úvere považoval za uzavreté v rozpore s § 37, § 39 a § 53 Občianskeho zákonníka, poukázal na vady v zmluvách, na výšku úveru, na uhradenú sumu a výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré žiadal vydať. K zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ale aj k zmluve č. XXXXXXXXXXXX uviedol, že uhradil 33 splátok vo výške po 2.705,67 eura + poplatok za poskytnutie úveru po 150 eur, preto bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 1.355,67 eura (2x). K zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a k zmluve č. XXXXXXXXXXXX uviedol, že uhradil 30 splátok vo výške po 2.459,70 eura + poplatok za poskytnutie úveru po 150 eur, preto bezdôvodné obohatenie je vo výške po 1.109,70 eura (2x).

6. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu z hľadiska zisteného skutkového stavu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania v konečnom dôsledku vyvodil i správny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverových zmlúv. Predmetom odvolacieho konania bol napadnutý výrok, ktorým súd prvej inštancie určil, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, výrok, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4930,74 eura a výrok o trovách konania.

7. Súd prvej inštancie vyhodnotil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. dôvodiac, že nedošlo k uzavretiu úverových zmlúv pretože zo strany dlžníka (žalobcu) neboli prijaté návrhy úverových zmlúv a teda absentuje písomná forma zmlúv o úvere. Odvolací súd sa nestotožnil s týmto posúdením súdu prvej inštancie, pretože bez ohľadu na skutočnosť, či v zmluve o úvere je uvedená výška RPMN alebo nie, nespôsobuje to absenciu písomnej formy zmluvy o úvere. Tak ako správne poukázal žalovaný vo svojom odvolaní, v prípade, že by v zmluve nebola RPMN uvedená, resp. v nesprávnej výške, nastali by následky uvedené v ust. § § 11 ods. 1 b) zákona č. 129/2010 Z.z. (poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) /teda aj uvedenie výšky RPMN/. Odvolací súd súhlasil aj s odvolacou námietkou žalovaného, že výšku RPMN nie je možné medzi zmluvnými stranami dojednať. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z uvedeného bez pochybností vyplýva, že výšku RPMN musí dodávateľ uviesť na základe zákonom daného výpočtového vzorca a na základe údajov platných práve v čase uzatvorenia zmluvy. Odvolací súd konštatuje, že uzavreté zmluvy o úvere aj v prípade chýbajúcej RPMN (prípadne nesprávne uvedenej) nemajú za následok ich neplatnosť z dôvodu absencie písomnej formy, teda chýbajúcej akceptácie návrhu zmluvy zo strany dlžníka.

8. Odvolací súd sa však stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné zmluvy o úvere sú bezúročné a bez poplatkov, avšak na základe iných právnych dôvodov. Ako správne poukázal súd prvej inštancie, žalovaný zaslal žalobcovi Oznámenia o schválení úveru zo dňa 5.9.2014 a následne aj zo dňa 24.11.2014, ktoré oproti zmluvám o revolvingovom úvere obsahovali aj ďalšie údaje, ktoré neboli v zmluvách uvedené. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na zmeny v údajoch za RPMN, rozšírenie v časti splatnosti prvej a poslednej splátky, ako aj termín splatnosti splátok, ktoré neboli

uvedené v úverových zmluvách. Odvolací súd pritom poukazuje na ust. § 9 ods. 2 písm. k) podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluvách o revolvingovom úvere však nebola vôbec uvedená splatnosť jednotlivých splátok, ako uviedol aj súd prvej inštancie, čo v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Spotrebiteľ (žalobca) tak nemal vedomosť, do ktorého dňa musia byť splátky uhradené. Dokonca ani v zmluvných dojednaniach nie je uvedený žiaden konkrétny termín splatnosti. Tento sa nachádza až v Oznámení o schválení úveru, ktoré však mali byť žalobcovi zaslané až dodatočne, to znamená, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nemal vedomosť o jednej zo základných náležitostí zmluvy. O tom svedčí aj bod 2.2 zmluvných dojednaní, kde sa výslovne uvádza, že veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru. Zároveň je v tomto článku uvedené, čo všetko má Oznámenie veriteľa o schválení úveru obsahovať, okrem iného aj dátum splatnosti prvej a poslednej splátky a ostatných splátok. Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať splátky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Ak spotrebiteľ túto informáciu nemá, nie je splnená jedna zo základných náležitostí písomného spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) - splatnosť splátok. Zároveň potom spotrebiteľ nemá vedomosť ani o konečnej splatnosti úveru, ktorá je zvyčajne naviazaná na splatnosť poslednej splátky úveru. Uvedenie údaju o splatnosti úveru 42 mesiacov bez nadväznosti na termín o splatnosti poslednej (prípadne akejkoľvek) splátky nemožno považovať za určitý údaj o konečnej splatnosti úveru. Keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť. Z uvedeného vyplýva, že v zmluve chýbala aj ďalšia zo základných náležitostí spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) (termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru). V bode 5 zmluvy je uvedený údaj, že úver je splatný v 42 splátkach, z ktorého údaju možno vyvodiť dobu trvania zmluvy, avšak nie konečnú splatnosť úveru.

9. Odvolací súd ďalej dodáva, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s neplatnosťou Dohôd o poskytnutí služby, ktoré žalobca podpísal spolu so Zmluvami o revolvingovom úvere. Súd prvej inštancie v rozhodnutí správne poukázal na viazanosť dohody o poskytovaní služieb na samotné revolvingové zmluvy. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca uzavrel zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o poskytovaní služieb v totožný deň. Odvolací súd poukazuje aj na to, že v zmluvách je v bode 5. v prvom riadku uvedená výška mesačnej platby, t.j. mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb. V dohode o poskytovaní služieb zase nie je uvedená výška odplaty za poskytnuté služby pevnou sumou, ale percentuálnou sadzbou (2,56 % zo sumy schváleného úveru), čím sa veriteľ vyhol riadnemu vyčísleniu platby - sumy, ktorú musí dlžník mesačne zaplatiť. Predmetom týchto dohôd pritom boli služby poskytované dlžníkovi, ktorých však väčšina by mala byť poskytovaná bezplatne, ako služba o zostávajúcich záväzkoch (zostatku neplateného úveru), vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta (spočívajúca len v osobných údajoch), prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, podpora call centra (zákaznícka telefonická linka), to všetko by mali byť služby poskytované automaticky dlžníkovi s úverom vzhľadom na to, že sú to činnosti, ktoré bežne bankové či nebankové inštitúcie vykonávajú bezplatne. Služby ako informácia o prijatí platby, informácia pred splatnosťou splátky, odklad splatnosti splátok (3 splátok) sú síce doplnkové, avšak cena, ktorú má zaplatiť spotrebiteľ za ich poskytnutie je neprimerane vysoká, keď žalovaný si účtuje odplatu vo výške 2,56% mesačne zo sumy schváleného úveru, čo u žalobcu predstavovalo mesačnú platbu 34,56 eura pri splátke úveru 47,43 EUR (42,68 EUR). Celkovo pri splatnosti 42 mesiacov je výška odplaty z uzatvorenej dohody 1451,52 eura. Odvolací súd je toho názoru, že posúdenie súdu prvej inštancie, že predmetná dohoda je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatná, je správne. Navyše v danom prípade ide nielen o vzájomnú naviazanosť zmluvy o úvere s dohodou, ale aj povinnosť dlžníka podpísať automaticky spolu so zmluvou o revolvingovom úvere aj dohodu o poskytovaní služieb. Správny bol aj záver súdu prvej inštancie, že dohoda o poskytovaní služieb nebola individuálne dojednaný právny úkon. Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá síce na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to však neznamená, že bola individuálne dohodnutá, t.j. na základe slobodnej vôle dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára, pričom dlžníkovi bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Je nesporné, že dohoda o poskytovaní služieb obsahuje neprimerane vysokú odplatu v porovnaní s ponúkanými službami, o ktoré dlžník vôbec nepožiadaval, preto vzniká spotrebiteľovi záväzok zaplatiť za niečo, čo mu ani nebolo dodané. Spotrebiteľ je pritom v danom zmluvnom vzťahu slabšou stranou, preto by musel práve žalovaný ako dodávateľ preukázať, že spotrebiteľ bol pri

podpisovaní zmluvy o revolvingovom úvere riadne poučený o možnosti slobodného výberu uzavrieť dohodu o poskytovaní služby.

10. Ako už bolo uvedené vyššie (bod 8), predmetné zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú základné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k), teda údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedený nedostatok zmluvy potom spôsobuje, že zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorené medzi stranami sporu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ treba považovať za bezúročné a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, potom súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, pričom odvolací súd sa stotožnil aj s výškou bezdôvodného obohatenia určenou súdom prvej inštancie, ktorá nakoniec zo strany žalovaného ani nebola namietaná.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch ktorým súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov (II.), výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.930,74 eura, ako aj výroku o trovách konania (IV) ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).